

"Sic Transit Gloria Mundi..."

("Astfel trece faima oamenilor ..." - autor anonim)

**În metropola din care am plecat pe-a vieții cale,
Cetățeni pe trotuare merg încet, pășind agale.
La costum și la cravată, îmbrăcați de sărbătoare,
Trecătorii, cu mirare, se întreabă: "Cine-s oare?"
Este floarea cea vestită, toți cu câte-o facultate,
Adunând de-atunci încoace 75 + de ani etate.
Hotărâți să se-ntâlnească, chiar în fiecare an,
Până când n-o mai rămâne decât unul... în final.**

**Am venit din toată țara, unii chiar din larga lume,
La-ntâlnirea cu colegii, să ne ținem iar de glume!
Am fost prieteni buni la școală și-așa am rămas mereu,
Dorul de-a-i vedea la față ne apasă tot mai greu.
Pupături, strângeri de mână, glume, vorbe amicale,
Amintiri din tinerețe, de când nu aveam parale,
Dar aveam o calitate: eram veseli, geniali,
Hotărâți și noi s-ajungem... ingineri sau... generali...
Ne uităm unii la alții, ne-ntrebăm chiar cu mirare:
Cum a fost, măicuță, oare, o atare transformare?
Am plecat cu toții-n viață, tineri, veseli și frumoși
Și ne-ntoarcem în postura cu păr alb sau chelioși.
După ani de trudă multă, am ajuns cum ne e scris,
Să acumulăm, firește, bogății de nedescris:
Pe la tâmplă-avem argintul, aurul pus de dentist,
Plumb atârână la picioare, pietre scumpe-n colecist**

**La Snagov nu avem vile, nu avem nici șase case,
N-am făcut nimic pe pile, precum alții fără oase,
N-am avut și n-avem firme intrate în insolvență,
N-am intrat la pușcărie niciunul din intențâ!**

**Însă mergem înainte, nu ne dăm deloc bătuți,
Căci avem umor și farmec, chiar și oarece bănuți.
Și acum, la vârsta-aceasta, ne mai ținem de femei,
Să ne-ajute-a trece strada sau să nu cădem pe-alei...**

===